

BOSNA I HERCEGOVINA
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 129928 22 P 3
Brčko, 23.06.2022.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta BiH, sudija Dragan Tomaš, u pravnoj stvari tužilje Z.M., kćeri M. iz Z., Ul. ... br. ..., koju zastupa punomoćnik Zorica Mikić Ćosić, advokat iz Banja Luke, ul. Vidovdanska br. 2, protiv tuženog „Adriatic osiguranje“ d.d. Sarajevo punomoćnik Maja Havel, advokat iz Advokatskog društva Martinović & Partneri, podružnica Tuzla, ul. Mije Keroševića Guje bb, radi naknade štete, vrijednost spora 14.650,00 KM, nakon usmene i javne glavne rasprave zaključene dana 23.06.2022.godine, u prisustvu punomoćnika tužilje i punomoćnika tuženog, donio je

P R E S U D U

Obavezuje se tuženi „Adriatic osiguranje“ d.d. Sarajevo da tužilji Z.M. na ime pretrpljenog straha isplati iznos od 680,00 KM i na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog naruženosti iznos od 3.480,00 KM, što ukupno iznosi 4.160,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 23.06.2022.godine kao dana presuđenja pa do isplate, i na ime troškova postupka iznos od 3.652,84 KM, sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Preostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 480,00 KM, odbija se kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilja je dana 22.04.2020.godine, podnijela tužbu protiv tuženih radi naknade štete. U tužbi i tokom postupka obrazlaže da se dana 27.05.2019.godine oko 06,50 sati dogodila saobraćajna nezgoda na putu V. – Z., u mjestu K., opština Z. u kojoj su učestvovali M.V., upravljajući p.m.v. „VW Pasat“ registarskih oznaka ..., a koje vozilo je osigurano od autoodgovornosti kod tuženog „Adriatic osiguranje“ dd. Sarajevo i N.G., upravljajući skupom vozila i to t.m.v. „MAN“ registarskih oznaka ... i priključnim vozilom „AVTOTREIDING“ registarskih oznaka ..., oba osigurana od autoodgovornosti kod tuženog „Osiguranje Garant“ d.d. Brčko. Tužilja je u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi učestvovala kao putnik u p.m.v. kojim je upravljao M.V. i zadobila je teške tjelesne povrede, usljed kojih je kod tužiteljice umanjena životna aktivnost zbog čega trpi duševnu bol, a trpila je i dalje trpi fizičku bol i strah, a prisutna je i naruženost zbog čega trpi duševnu bol. Dalje navodi da je tuženi obradio odštetni zahtjev kojim se obratila tužilja i tužilji isplatio iznos od 4.320,00 KM kao naknadu na ime svih vidova nematerijalne štete. Tužilja smatra da joj ovim iznosom nije nadoknađena nematerijalna šteta u cjelosti i predlaže da sud nakon što

uračuna iznos koji je tuženi platio (4.320,00 KM) donese presudu kojom će obavezati tužene da tužilji solidarno naknade nematerijalnu štetu isplatom iznosa od 5.680,00 KM i to na ime duševne boli zbog umanjenja opšte životne aktivnosti iznos od 3.000,00 KM, pretrpljenog fizičkog bola iznos od 1.100,00 KM, pretrpljenog straha iznos od 580,00 KM i duševne boli zbog naruženosti iznos od 1.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude pa do isplate, te da tužilji naknadi troškove parničnog postupka. Tužilja je shodno nalazu i mišljenju vještaka medicinske struke precizirala i opredijelila tužbeni zahtjev i potražuje naknadu nematerijalne štete isplatom iznosa od 14.650,00 KM, i to na ime duževne boli zbog umanjenja opšte životne aktivnosti iznos od 6.900,00 KM, pretrpljenog fizičkog bola iznos od 3.110,00 KM, pretrpljenog straha iznos od 1.160,00 KM i duševne boli zbog naruženosti iznos od 3.480,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude do isplate i troškovima postupka.

U odgovoru na tužbu tuženi „Adriatic Osiguranje“ d.d. Sarajevo je istaklo prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda iz razloga što se sjedište tužene ne nalazi na području nadležnosti ovog suda, niti se saobraćajna nezgoda dogodila na području ovog suda, a ni tužilja nema prebivalište ili boravište na području nadležnosti ovog suda, pa imajući u vidu navedeno tuženi predlaže da sud donese rješenje kojim se oglašava mjesno nenadležnim i predmet uputi mjesno nadležnom sudu za tuženog. Pored toga tuženi navodi da priznaje pasivnu legitimaciju, jer je p.m.v. „VW Pasat“ registarskih oznaka ... na dan saobraćajne nezgode imalo zaključenu policu osiguranja od automobilske odgovornosti kod tuženog. Zatim navodi da nije sporno da se dana 27.05.2019.godine dogodila saobraćajna nezgoda, te da za nastanak iste postoji odgovornost osiguranika tuženog, da nije sporno da je tužilja kao putnik u vozilu kojim je upravljao osiguranik tuženog zadobila tjelesne povrede, ali da je tužilja doprinijela vlastitom povređivanju jer nije koristila sigurnosni pojas, a što predstavlja zakonsku obavezu. Tuženi je tokom vansudskog rješavanja odštetnog zahtjeva tužilje utvrdio da se radi o teškim tjelesnim povredama koje su ostavile određene posledice na normalnu funkciju tijela tužilje i izvršio isplatu iznosa od 4.320,00 KM za koji smatra da predstavlja pravičnu novčanu naknadu, pa imajući u vidu navedeno tuženi predlaže da sud obije tužbeni zahtjev kao neosnovan, uz naknadu troškova postupka tuženoj. Tuženi se protivio preinačenju tužbenog zahtjeva od strane tužilje na glavnoj raspravi.

U odgovoru na tužbu tuženi „Osiguranje Garant“ d.d. Sarajevo je istaklo prigovor nedostatka pasivne legitimacije, jer je tuženi „Adriatic Osiguranje“ d.d. Sarajevo u vansudskom postupku naknade štete prihvatio svoju pasivnu legitimaciju i obradio odštetni zahtjev, priznao pravnu osnovanost i isplatio tužilji iznos od 4.320,00 KM na ime nespornog dijela naknade nematerijalne štete. Dalje navode da ničim nije dokazana odgovornost osiguranika tuženog, pa ne postoji ni obaveza tuženog da naknadi štetu tužilji, pa tuženi osporava i osnov i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, te predlaže da se tužbeni zahtjev tužilje odbije kao neosnovan u odnosu na tuženog „Osiguranje Garant“ d.d. Sarajevo i da tužilja tuženom naknadi troškove ovog postupka. Takođe i tuženi se protivio preinačenju tužbenog zahtjeva od strane tužilje na glavnoj raspravi.

Ovaj sud je donio presudu br. 96 o P 129928 20 P od 01.12.2021.godine kojom je obavezao tuženog „Adriatic osiguranje“ d.d. Sarajevo da tužilji Z.M. na ime naknade nematerijalne štete za duševne bolove zbog umanjenja opšte životne aktivnosti isplati iznos od 3.900,00 KM, za pretrljene fizičke bolove isplati iznos od 3.110,00 KM, za pretrpljene duševne bolove zbog naruženosti isplati iznos od 1.480,00 KM, što ukupno iznosi

8.490,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.12.2020.godine, kao dana presuđenja pa do isplate, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude. Preostali dio tužbenog zahtjeva za isplatu iznosa od 6.160,00 KM je odbio kao neosnovan. Odbio je tužbeni zahtjev protiv tuženog „Osiguranje Garant“ d.d. Brčko. Obavezao je tuženog „Adriatic osiguranje“ d.d. Sarajevo da tužilji Z.M. naknadi parnične troškove u iznosu od 1.563,2 KM. Obavezao je tužilju Z.M. da tuženom „Osiguranje Garant“ d.d. Brčkom naknadi parnične troškove u iznosu od 1.060,00 KM.

Apelacioni sud Brčko distrikta BiH odlučujući o žalbama tužilje i tuženih donio je presudu br. 96 o P 129928 21 Gž od 22.10.2021.godine, kojom je žalbu tužilje Z.M iz Z. djelimično uvažio, žalbu tuženog „Osiguranje Garant“ d.d. Brčko uvažio, a žalbu tuženog „Adriatic osiguranje“ d.d. Sarajevo odbio kao neosnovanu, pa je presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 129928 20 P od 01.12.2020. godine u dijelu stava prvog i dijelu stava trećeg izreke kojim je odlučeno o zahtjevu tužioca za naknadu nematerijalne štete zbog pretrpljenih fizičkih bolova i duševnih bolova zbog umanjenja opšte životne aktivnosti preinačio, tako što je obavezao tužene „Adriatic osiguranje“ d.d. Sarajevo i „Osiguranje Garant“ d.d. Brčko da tužilji Z.M. iz Z. solidarno nadoknade nematerijalnu štetu za pretrpljene fizičke bolove u iznosu od 3.110,00 KM i za duševne bolove zbog umanjenja životne aktivnosti u iznosu od 3.900,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2020. godine kao dana donošenja prvostepene presude pa do isplate, u roku od 30 dana od dana prijema ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok je presudu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 129928 20 P od 01.12.2020. godine u dijelu stava prvog, dijelu stava drugog i dijelu stava trećeg izreke kojim je odlučeno o zahtjevu tužioca za naknadu nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog naruženosti i za strah, kao i u stavovima četvrtom i petom izreke (u odluci o troškovima postupka) ukinuo i u tom dijelu predmet vratio Osnovnom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine na ponovno suđenje.

Na pripremnom ročištu održanom 17.02.2022.godine tužilja je izjavila da obzirom na presudu Apelacionog suda povlači tužbu u odnosu na tuženog „Osiguranje Garant“ d.d. Brčko, pa je sud rješenjem br. 96 o P 129928 20 P 2 od 17.02.2022.godine utvrdio da je tužilja Z.M. povukla tužbu protiv tuženog „Osiguranje Garant“ .d.d. Brčko (pravosnažno 30.03.2022.godine).

U dokaznom postupku izvedeni su dokazi čitanjem isprava: premještajno otpusno pismo br. 1346/19 od 27.05.2019.g., otpusna lista sa epikrizom od 22.11.2019.godine, izvještaj ljekara specijaliste broj 1619 od 15.11.2019.g., nalaz i mišljenje od 27.12.2019.godine, nalaz i mišljenje od 31.01.2020.g., nalaz i mišljenje br. 265/20 od 04.02.2020.godine, nalaz i mišljenje br. 1572 od 26.02.2020.godine, nalaz i mišljenje br. 507/20 od 26.02.2020.godine, otpusna lista sa epikrizom od 25.03.2020.g., nalaz i mišljenje br. 2448 od 10.04.2020.godine, nalog za prenos od 21.10.2019.godine, mišljenje ljekara cenzora od 09.09.2019.g., sporazum o vansudskoj nagodbi od 15.01.2020.g., nalog za prenos od 20.01.2020.g., Zapisnik o uviđaju br. 19-01/4-35/19 od 27.05.2019.g., Zahtjev za vansudsku nagodbu od 26.06.2019.g., odštetni zahtjev za vansudsku nagodbu od 26.06.2019.godine, Odluka o prigovoru od 15.01.2020.g., te vještačenje po vještacima medicinske struke dr. Asmiru Hrustiću i dr. Milanu Puriću i vještaku saobraćajne struke Đorđu Karanoviću.

Među parničnim strankama nisu sporne činjenice nastanka štetnog događaja 27.05.2019.godine (saobraćajna nezgoda) i da je tuženi tužilji na ime pretrpljenog straha isplatio iznos od 700,00 KM i na ime duševnih bolova zbog naruženosti isplatio iznos od 520,00 KM.

Među parničnim strankama je sporan doprinos tužilje u povređivanju u saobraćajnoj nezgodi i visina postavljenog tužbenog zahtjeva.

Savjesno i brižljivo cijenivši svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno shodno članu 8. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, br. 28/18, u daljem tekstu: ZPP), sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke Đorđa Karanovića koji je prihvaćen u dijelu koji govori o uticaju sigurnosnog pojasa na povređivanje tužilje, sud je utvrdio da obzirom na ekscentrični kontakt vozila (nije frontalni, nego bočni udar) i da je tužilja bila vezana sigurnosnim pojansom pretrpila bi tjelesne povrede.

Vještačenjem po vještaku medicinske struke dr. Asmiru Hrustiću, specijalisti za ortopedsku hirurgiju i traumatologiju, a čiji nalaz je prihvaćen u potpunosti kao stručan i objektivan u dijelu u kojem je utvrdio da je kod tužilje došlo do naruženosti, sud je utvrdio da je usled štetnog događaja tužilja zadobila teške tjelesne povrede, otvoreni prelom lijeve lakatne kosti sa iščašenjem zgloba između lakatne i palčeve kosti u gornjem dijelu, te je radi kontrakture lakta, nepravilno zaraslog prijeloma podlaktice koji za posledicu ima deformitet podlaktice u vidu angulacije, postoperativnih ožiljaka na laktu i podlaktici, postoji vidno narušenje skladnosti tijela u vidu naruženosti u srednjem stepenu.

Vještačenjem po vještaku medicinske struke dr. Milanu Puriću, psihijatru, čiji je nalaz prihvaćen u potpunosti kao stručan i objektivan, sud je utvrdio da je tužilja u navedenoj saobraćajnoj nezgodi bila izložena neposrednoj životnoj opasnosti, a nastupilo je teško i višetjelesno povređivanje, što predstavlja štetni događaj sa visokim stresogenim potencijalom na koji, obzirom na psihički kapacitet utvrđen pregledom reaguje akutnom psihičkom reakcijom, psihičkim šokom. Klinička manifestacija ove stresne reakcije je afekt straha sa pratećim somatskim korelatima, izvjesni poremećaj pažnje, očaj, osjećaj bespomoćnosti, zgranutost, te prateći psihotraumatski fenomeni u narednom periodu. Nakon ovog straha, po karakteru primarnog nastupa strah i zabrinutost za ishod povrede, odnosno zbog mogućeg invaliditeta koji je i uslijedio. Ovaj strah je po karakteru sekundarni, intenzitet je na nivou zabrinutosti, a trajanje obzirom da nema premorbidnih specifičnosti uglavnom zavisi od toka liječenja i fizičkih bolova kao signala da organizam ili njegov dio trpi, da bolesno funkcioniše. Naruženost, kako je nalazi i kvantifikuje vještak ortoped, inače evidentna i po estetskom i po funkcionalnom tipu, samom činjenicom o njenom prisustvu, a posebno u susretu s pažnjom posmatrača dovodi do nelagodnosti, tjeskobnosti, osjećaja stida i neraspoloženja. Usled ovih neprijatnosti se usvaja niz postupaka restrikcija u socijalnom funkcionisanju kako bi se efekti naruženosti sakrili ili umanjili (pokrivanje odjećom, izbjegavanje aktivnost rukom u određenim socijalnim situacijama). Navedene tegobe, manevri, restrikcije i okupiranost istima predstavljaju duševnu patnju koja je obzirom na kvalifikaciju ortopeda srednjeg stepena. Psihičke posledice predmetnog događaja kod tužilje su strah jakog intenziteta u trajanju od 10 do 12 časova, strah srednjeg intenziteta u trajanju od oko 1 mjesec i strah slabog intenziteta u

trajanju od oko 3 mjeseca, te narušena psihička ravnoteža u trajanju od oko 1,5 godine od štetnog događaja. Takođe je utvrđeno da je kod tužilje duševna patnja usled naruženosti srednjeg stepena i trajna.

Odredbom čl. 178 stav 4. Zakona o obligacionim odnosima („Sl. list SFRJ“, br. 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, u daljem tekstu: ZOO), propisano je da za štetu što je pretrpe treća lica imaooci motornih vozila odgovaraju solidarno, a odredbom člana 940. stav 1. ZOO, propisano je da u slučaju osiguranja od odgovornosti, osiguravač odgovara za štetu nastalu osiguranim slučajem samo ako treće oštećeno lice zahtjeva njenu naknadu.

Odredbom člana 155. ZOO propisano je da je šteta umanjenje društvenih sredstava, odnosno nečije imovine (obična šteta) i sprečavanje njihovog povraćaja (izmakla korist), kao i nanošenje drugome fizičkog ili psihičkog bola ili straha (nematerijalna šteta), a odredbom člana 200. stav 1. ZOO, propisano je da je za pretrpljene fizičke bolove, za pretrpljene duševne bolove zbog smanjenja životne aktivnosti, naruženosti, povrede ugleda, časti, slobode i prava ličnosti, smrti bliske osobe, te za strah sud će, ako nađe da okolnosti slučaja, a posebno jačina bolova i straha i njihovo trajanje to opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade materijalne štete, a i kad nje nema.

Sud je ocijenio osnovanim tužbeni zahtjev tužilje za naknadu nematerijalne štete po osnovu naruženosti, obzirom da je po ocjeni suda došlo da naruženja u predjelu lijeve ruke (ožiljak 20x1 cm sa stražnje vanjske strane podlaktice). Osnov za naknadu štete za duševne bolove zbog naruženosti, nije samo u negativnim reakcijama okoline na izmjenjenu spoljašnost oštećenog uzrokovanu oštećenjem ili gubitkom dijela tijela, koji je vidan i koji okolinu, na izgled promijenjene spoljašnosti oštećenog, ne ostavlja ravnodušnim. Navedena izmjena spoljašnosti povrijeđenog definiše se i objektivnim mjerilima (nalaz i mišljenje vještaka), a zatim i na njenu visinu utiče vidljivost izmjenjene spoljašnosti, mogućnost prikrivanja oštećenja odjećom, kao i starosna dob, porodične i druge socijalne prilike. Konkretno, sud je utvrdio da je psihičko stanje tužilje takvo da je sposobna da shvati značaj naruženosti i da trpi duševne bolove zbog naruženosti, te da je naruženost srednjeg stepena i trajna (utvrđeno iz nalaza i mišljenja vještaka dr. Asmira Hrustića, ortoped i traumatolog i nalaza i mišljenja vještaka dr. Milana Purića, psihijatar). Zbog navedenog, sud smatra da tužilja ima pravo na novčanu naknadu za duševne bolove zbog naruženosti u iznosu od 4.000,00 KM, a pošto je tužena tužilji isplatila iznos od 520,00 KM, sud je tužilji dosudio iznos od 3.480,00 KM kao naknadu za duševne bolove zbog naruženosti.

Takođe, sud je ocijenio osnovan i tužbeni zahtjev tužilje za naknadu nematerijalne štete zbog pretrpljenog straha i to straha jakog intenziteta u trajanju od 10 do 12 sati, srednjeg intenziteta u trajanju od oko 1 mjesec i slabog intenziteta u trajanju od oko 3 mjeseca. Činjenica je, da je strah jakog intenziteta trajao kratko (10-12 sati), ali je strahom kod tužilje narušena psihička ravnoteža u dužem vremenskom periodu od oko 1,5 godine od štetnog događaja. Zatim sud je pri određivanju naknade uzeo u obzir i strah tužilje zbog neizvjesnosti liječenja tj. zabrinutost za ishod povrede, odnosno mogućeg invaliditeta, koji je i uslijedio. Zbog navedenog sud smatra da tužilja ima pravo na novčanu naknadu za pretrpljeni strah u iznosu od 1.380,00 KM, a pošto je tužena tužilji isplatila iznos od 700,00 KM, sud je tužilji dosudio iznos od 680,00 KM, kao naknadu za pretrpljeni strah, a u preostalom dijelu za isplatu iznosa od 480,00 KM, odbio kao neosnovan.

Znači, sud je tužilji dosudio na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljeni strah iznos od 680,00 KM i na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog naruženost iznos od 3.480,00 KM, a što ukupno iznosi 4.160,00 KM. Cijeneći sve okolnosti ovog slučaja, sud nalazi da je dio tužbenog zahtjeva preko dosuđenog iznosa za svaki od vidova štete, previsoko postavljen, jer novčana naknada nematerijalne štete ne predstavlja cijenu, čija je svrha otklanjanje posljedica štete jer je lično dobro koje je povrijeđeno nemjerljivo u novcu, pa naknada nematerijalne štete ima karakter satisfakcije.

Sud nije prihvatio prigovor tuženog da tužilja nije bila vezana sigurnosnim pojasom i da je doprinijela svom povređivanju, shodno članu 246. stav 1. ZPP, jer tuženi u ovom postupku nisu dokazali ovu činjenicu.

Sud je odbio prigovor tuženog o mjesnoj nenadležnosti ovog suda shodno članu 38. ZPP kojim je propisano da ako je jednom tužbom tuženo više lica u svojstvu materijalnih suparničara, a za njih ne postoji mjesna nadležnost istog suda, nadležan je sud koji je mjesno nadležan za jednog od tuženih.

Sud je poklonio vjeru materijalnoj dokumentaciji, jer stranke nisu imale prigovor, a ni sud nije imao razloge da sumnja u autentičnost isprava, te ih nije posebno komentarisao, posebno medicinsku jer su je koristili vještaci medicinske struke pri izradi svojih nalaza i mišljenja.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 120. stav 2. ZPP, kojom je propisano da ako stranka djelimično uspije u parnici, sud može s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka podmiruje svoje troškove ili da jedna stranka naknadi drugoj srazmjerno dio troškova, zatim odredbama tarifnog broja 1. i 2. Zakona o sudskim taksama Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta“ br. 05/01, 12/02 i 23/03), odredaba čl. 12., 13., 26. i 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u FBiH („Službene novine FBiH“, br. 22/04 i 24/04) i člana 2. Tarifni br. 2. i 9., člana 12. i 14. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Sl. glasnik RS“, br. 68/05). Sud je prilikom odlučivanja o troškovima postupka cijenio uspjeh tužilje, odnosno tuženog u ovom postupku, pa je tužilji dosudio sledeće troškove: nagrada punomoćniku tužilje za sastavljanje zahtjeva za vansudsku nagodbu u iznosu od 267,00 KM (160 bodova x 2,00 KM + 10 % porez), za sastav tužbe u iznosu od 267,00 KM (160 bodova x 2,00 KM + 10 % porez) i navedeni iznosi su dosuđeni obzirom na uspjeh tužilje od 76% u ovoj fazi postupka, nagrada punomoćniku tužilje za zastupanje tužilje na ročištu 30.09.2020.godine u iznosu od 352,00 KM (160 bodova x 2,00 KM + 10 % porez), nagrada punomoćniku tužilje za odsustvo iz kancelarije u iznosu od 66,00 KM (30 bodova x 2,00 KM + 10 % porez – za svaki započeti sat prisustva ročištu 30 bodova) i navedeni iznosi su dosuđeni obzirom na uspjeh tužilje od 100 % u ovoj fazi postupka, zatim za zastupanje tužilje na ročištima od 01.12.2020.godine, 17.02.2022.godine i 23.06.2022.godine u iznosu od 1.203,84 KM (240 bodova x 2,00 KM x 3 ročišta + 10 % porez) i za sastav žalbe u iznosu od 602,00 KM (240 bodova x 2,00 KM + 10 % i uvećao za 50 %) i sudskih taksi na tužbu, presudu i žalbu u iznosu od 608,00 KM, nagrada punomoćniku tužilje za odsustvo iz kancelarije u iznosu od 201,00 KM (120 bodova x 2,00 KM + 10 % porez) i ovi iznosi su dosuđeni obzirom na uspjeh tužilje od 76% u ovoj fazi postupka i nagrada vještacima medicinske struke dr. Asmiru Hrustiću u iznosu od 500,00 KM i dr. Milanu Puriću u iznosu od 250,00 KM što ukupno iznosi 4.717,8 KM, a tuženom je dosudio sledeće

troškove: sudska taksa na odgovor na tužbu u iznosu od 24,00 KM, nagrada punomoćniku tuženog za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 101,00 KM (360,00 KM + 17 % PDV-a), nagrada punomoćniku tuženog za zastupanje tuženog na ročištima 01.12.2020.godine, 17.02.2022.godine i 23.06.2022.godine u iznosu od 303,00 KM (360,00 KM + 17 % x 3 ročišta), nagrada punomoćniku tuženog za odsustvo iz kancelarije u iznosu od 36,00 KM (50 bodova x 3,00 KM, 10 bodova za svakih započelih pola sata) i ovi iznosi su dosuđeni obzirom na uspjeh tuženog od 24% u ovom postupku i nagradu vještaku saobraćajne struke Đorđu Karanoviću u iznosu od 200,00 KM, što ukupno iznosi 664,00 KM, a po opredijeljenom troškovniku punomoćnika tuženog. Sud tuženom nije dosudio troškove nagrade punomoćniku tuženog za zastupanje na ročištu 30.09.2020.godine, za sastav žalbe, sastav odgovora na žalbu (nije obavezan podnesak u parničnom postupku) i sudske takse na žalbu, obzirom na uspjeh tuženog u ovoj fazi postupka, tj. neuspjeh. Primjenom principa prebijanja troškova (4.316,84 KM – 664,00 KM) sud je obavezao tuženog da tužilji naknadi parnične troškove u iznosu od 3.652,84 KM.

Sud je tužilji dosudio troškove nagrade punomoćniku tužilje za sastavljanje i slanje zahtjeva za vansudsku nagodbu, shodno odredbi člana 117. stav 1. ZPP-a kojom je propisano da parnične troškove sačinjavaju izdaci učinjeni u toku i povodom postupka, jer se po ocjeni suda radi o pretprocesnim troškovima koji su nastali za tužilju, a koja je pokazala namjeru da se spor riješi mirnim putem i da ne dođe do pokretanja sudskog postupka i isti su prethodili parničnom postupku i obzirom da je tužilja uspjela u parnici (76% uspjeha) isti su joj u tom iznosu i dosuđeni.

Sud tužilji i tuženom nije dosudio naknadu punomoćnicima tužilje i tuženog troškova prevoza (Banja Luka – Brčko – Banja Luka, tj. Tuzla – Brčko - Tuzla), jer je izbor advokata u postupcima odlučivanja u građanskim stvarima i obavezama lični izbor stranke, pa stranka u slučaju kada za zastupanje ovlasti advokata čije je sjedište van sjedišta suda ima obavezu sama snositi troškove koji su njenom punomoćniku zbog toga prouzrokovani i ti se troškovi dosuđuju samo ukoliko na području sjedišta suda pred kojim se vodi postupak u datom momentu stranka nije mogla angažovati kvalifikovanog punomoćnika za zastupanje (advokata), a što u ovom postupku po ocjeni suda nije slučaj. Takođe, sud nije dosudio tužilji troškove paušala punomoćniku od 25 % jer punomoćnik nije taksativno navela na šta se ti troškovi odnose, tj. na koje obavljene radnje.

S U D I J A
Dragan Tomaš

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH u roku od 30 dana od dana prijema prepisa presude. Žalba se predaje putem ovog suda u tri primjerka.